

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītāja izvirza sešus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka, neizvērtējot no konkurences viedokļa pilnībā koncentrācijas nelabvēlīgās sekas, Komisija esot pārkāpusi Savienības Līguma normas, kā arī tā īstenošanas noteikumus, it īpaši Regulas Nr. 139/2004/EK⁽¹⁾ normas.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot kļūdaini novērtējusi koncentrācijas sekas attiecībā uz iespēju sniegt gaisa pasažieru pārvadājumu pakalpojumus no un uz konkrētajām lidostām, tādējādi pieļaujot nopietnu un acīmredzamu kļūdu koncentrācijas vērtējumā. Koncentrācijas pareizi veikta analītiska vērtējuma rezultātā esot jāsecina, ka tās ietekme uz konkurenci ir negatīva, tostarp tā konkurenci ietekmē negatīvāk nekā koncentrācijas neesamība alternatīva scenārija gadījumā.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija, neizvērtējot, vai efektivitātes pieaugums, ko rada koncentrācija, atsver tās negatīvo ietekmi uz konkurenci, esot pārkāpusi "Pamatnostādnes par horizontālo apvienošanu novērtēšanu".
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija, neparedzot pienākumus *easyJet*, kas ļautu izvairīties no būtiskiem efektīvas konkurences traucējumiem koncentrācijas rezultātā, esot pārkāpusi Līguma normas, kā arī tā īstenošanas noteikumus.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka, nenovērtējot koncentrācijas ietekmi uz iekšējo tirgu saistībā ar valsts atbalstu, ko Vācijas Federatīvā Republika iepriekš 2017. gada 15. jūlijā ir piešķirusi *Air Berlin* kā aizdevumu 150 miljonu EUR apmērā, Komisija esot pārkāpusi Līguma normas un to īstenošanas noteikumus. Komisija to ir apstiprinājusi ar Komisijas 2017. gada 4. septembra lēmumu par Vācijas Federatīvās Republikas valsts atbalstu *Air Berlin*, C(2017) 6080 *final*.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija, neatbilstoši piemērojot Komisijas lēmumu, kas tostarp izpaudās kā lietas faktisko apstākļu pilnīgas analīzes trūkums, neņemot vērā vairākus elementus, kas ir vajadzīgi, lai uzticami pārbaudītu darījuma pilnu ietekmi uz konkurenci, kā arī nenovērtējot koncentrācijas ietekmi uz iekšējo tirgu saistībā ar *Air Berlin* piešķirto valsts atbalstu, un nenorādot pamatojumu šādai neņemšanai vērā, esot pārkāpusi LESD 296. pantu.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 139/2004 (2004. gada 20. janvāris) par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (EK Apvienošanās regula; OV 2004, L 24, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2018. gada 16. aprīlī – *Benavides Torres*/Padome

(Lieta T-245/18)

(2018/C 200/60)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Antonio José Benavides Torres* (Venecuēla) (pārstāvji: *L. Giuliano* un *F. Di Gianni*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Padomes Lēmumu (KĀDP) 2018/90 (2018. gada 22. janvāris), ar ko groza Lēmumu (KĀDP) 2017/2074 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Venecuēlā, un Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2018/88 (2018. gada 22. janvāris), ar ko īsteno Regulu (ES) 2017/2063 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Venecuēlā, ciktāl šo tiesību aktu normas attiecas uz prasītāju, un

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatojumam prasītājs izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Padome neesot ievērojusi labas pārvaldības principu un ir pārkāpusi prasītāja tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību, jo tā saprātīgā termiņā nav ļāvusi piekļūt pierādījumiem, kas, kā tiek apgalvots, pamatojot viņa iekļaušanu sarakstā.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Padome esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, jo tā neesot pierādījusi, ka prasītājs kā Bolīvāra nacionālās gvardes ģenerālkomandieris ir atbildīgs par nopietniem cilvēktiesību pārkāpumiem, ko, kā tiek apgalvots, izdarījusi Bolīvāra nacionālā gvarde, un ir apdraudējis tiesiskumu Venecuēlā.

Prasība, kas celta 2018. gada 16. aprīlī – *Moreno Pérez*/Padome

(Lieta T-246/18)

(2018/C 200/61)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Maikel José Moreno Pérez* (Venecuēla) (pārstāvji: *L. Giuliano* un *F. Di Gianni*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Padomes Lēmumu (KĀDP) 2018/90 (2018. gada 22. janvāris), ar ko groza Lēmumu (KĀDP) 2017/2074 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Venecuēlā, un Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2018/88 (2018. gada 22. janvāris), ar ko īsteno Regulu (ES) 2017/2063 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Venecuēlā, ciktāl šo tiesību aktu normas attiecas uz prasītāju, un
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatojumam prasītājs izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Padome neesot ievērojusi labas pārvaldības principu un ir pārkāpusi prasītāja tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību, jo tā saprātīgā termiņā nav ļāvusi piekļūt pierādījumiem, kas, kā tiek apgalvots, pamatojot prasītāja iekļaušanu sarakstā.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Padome esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, jo tā neesot pierādījusi, ka prasītājs kā Venecuēlas Augstākās tiesas priekšsēdētājs un bijušais priekšsēdētājs ir atbalstījis un sekmējis valdības rīcību un politiku, kura ir apdraudējusi demokrātiju un tiesiskumu Venecuēlā, un ir atbildīgs par rīcību un paziņojumiem, kas ir uzurpējuši Valsts asamblejas autoritāti.

Prasība, kas celta 2018. gada 16. aprīlī – *Lucena Ramírez*/Padome

(Lieta T-247/18)

(2018/C 200/62)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Tibisay Lucena Ramírez* (Venecuēla) (pārstāvji: *L. Giuliano* un *F. Di Gianni*, advokāti)